

МЕХАНІЗАТОРИ ВЧАТЬСЯ

НА БАЗІ тракторної бригади двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова в колгоспі імені ХХ з'їзду КПРС Ново-Українського району почала працювати школа передового досвіду роботи механізаторів. Ініціатором і організатором школи виступив райком комсомолу.

Перед механізаторами виступають добре підготовлені викладачі. З лекцією «Рішення січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КПУ України та завдання механізаторів по достроковому виконанню семирічного плану» виступив другий секретар КП України т. Іванов. Головний агроном районної інспекції по сільському господарству В. В. Рева розповів про народно-господарське значення кукурудзи, її біологічні особливості та агротехніку вирощування.

Жваво пройшли заняття по вивченню основних вузлів сівалок «СКГК-6В» і «СКГН-6» та практична робота по одержанню правильних квалітетів просапних культур. Заняттями керував головний інженер Ново-Української РТС І. Н. Гречиха. Він також розповів про використання сільськогосподарських машин на підвищених швидкостях.

Цікаві лекції прочитали також завідувач відділом пропаганди райкому КП України т. Чернега, голова місцевого колгоспу т. Зайченко, інструктор-бухгалтер т. Головань.

Двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов докладно поділився досвідом комплексної механізації вирощування просапних культур.

Не доводилося механізаторам скуцати на лекціях. Теоретичні і практичні заняття супроводжував показом агротехнічних фільмів, які допомагають ґрунтовніше засвоювати приданий матеріал.

По закінченні програми навчання відбулися залікові заняття. Особливо добре засвоїли теоретичний і практичний матеріал молоді механізатори Микола Філін з колгоспу імені Леніна, Віктор Мудрий з колгоспу «Росія», Михайло Осін з колгоспу імені Енгельса, Олександр Лисенко з колгоспу «Україна», Володимир Танцюра з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС та інші.

Школа передового досвіду працює і в колгоспі «Путь к коммунизму». За перший потік в обох школах пройшли курс навчання 67 механізаторів. Всього в цьому році в школах передового досвіду в районі навчається 200 чоловік.

В. ТАРОВИК,
Інструктор Ново-Українського райкому ЛКСМУ.

—○—

У К А З ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про призначення тов. ТРОНЬКА П. Т. заступником Голови Ради Міністрів Української РСР Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Призначити тов. Тронька Петра Тимофійовича заступником Голови Ради Міністрів Української РСР.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР
Д. КОРОТЧЕНКО.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР

А. ЗЛЕНКО.

м. Київ,
10 березня 1961 року.

ЧИ ГОТОВІ ВИ ДО СІВБИ КУКУРУДЗИ?

Не обирала Ольга легкого шляху в житті. Після десятиріччя на фермі пішла працювати. І непоганою дояркою була — по 2300 і більше літрів молока від кожної корови одержувала.

А коли партія кинула клич: «Молодь, у похід за кукурудзою!» — Ольга Зарецька очолила комсомольсько-молодіжну ланку колгоспу «Комунар» Олександрійського району. За 75 центнерів кукурудзи в зерні з кожного гектара борються дівчата її ланки.

На знімку: Ольга ЗАРЕЦЬКА.

Фото В. КОВПАКА.

ШВИДКІСТЬ ПЛЮС ЯКІСТЬ

ЯКОСЬ бригадир тракторної бригади К. І. Булах, повернувшись з районної наради, сказав механізаторам:

— Нам пропонують застосувати швидкісний метод обробітку посівів кукурудзи. Одеські механізатори водять машини на п'ятій швидкості. Отож і нам треба... Тут зразу ж знайшлися й скептики:

— Ну тепер не жди врожаю, пропаде кукурудза. Де ж це бачено, щоб трактора по полю гнати, як рисака!.. Наслухавшись таких розмов, та й сам не дуже схильний до нового, ще не випробуваного, бригадир байдуке кинув:

— Мабуть, ми й пробувати не будемо. Можемо й насправді загубити посіви... На тому й скінчилися розмови про водіння тракторів на підвищених швидкостях.

Та мені ця думка не йшла з голови. І в газетах читав, і по радіо чув про роботу трактористів-швидкісників. А що як і самому поспробувати? І от одного разу наважився. Пройшов гони — двоє на звичайній, на третій, швидкості, а тоді переключив на четверту. Потім зупинив машину, пішов поміж рядками, перевіряв: ні, немає пошкоджених рослин. На душі радісно стало, аж співати хочеться...

Наступного дня з самого початку зміни працював на п'ятій швидкості. А коли ввечері обліковець Петро Ільченко заміряв виконану роботу, очам своїм не повірив: п'яност чотири гектари виходило. Такого виробітку ще ніхто в колгоспі не мав.

Коли я признався, що працював на підвищеній швидкості, з'їхались на поле голова колгоспу В. Д. Ромашенко, агроном С. С. Таран і бригадир рілничої бригади В. А. Задорожний. Пройшли, перевірили всю плантацію, де я на п'ятій швидкості гасав, але залишилися задоволеними.

З того дня я весь сезон працював по-новому. Обробив таким чином 460 гектарів кукурудзи та 80 гектарів соняшника.

На підвищені швидкостях я працюватиму і в наступному році, тим більше, що роботи прибавиться. Адже, крім інших справ, ми взялися вирощувати кукурудзу на комсомольських гектарах.

Первинна організація доручила мені очолити механізовану ланку в складі чотирьох комсомольців: двох трактористів — мене і Валентина Кулініча, сівальника Миколу Ільченка та причіплювача Дмитра Чабана.

Правління аргілі затвердило і виділило нам в натурі площу в 180 гектарів. Зразу ж взялися за вивозку ґрунту на свою ділянку, заготівлю інших місцевих добрив. Інвентар уже весь відремонтований.

І. СИТИЙ,

ланковий механізованої ланки колгоспу «Ленінський шлях» Долинського району.

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 31 (382).

Неділя, 12 березня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Будівельник — ЦЕ ЗВУЧИТЬ ГОРДО! ВСЕСОЮЗНА НАРАДА МОЛОДИХ БУДІВЕЛЬНИКІВ

Ми не погіршимо проти правди, коли скажемо, що Всесоюзна нарада молодих будівельників, скликана за рішенням Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР, відкрилася піснею. Вона спалахнула якимсь раптово, незадоволюючою офіційного відкриття і незабаром заповнила весь Кремлівський палац.

Дом родимый свой
У Москвы-реки
Мы оставили навсегда,

Чтобы здесь, в тайге,
Встали фабрики,
Встали новые города...

Скільки таких чудових пісень народилося в наш час. І в Цілинному краї, і на спорудженні українських домен, і на уральській атомній, і на берегах Ангари — звучать молодіжні пісні. Вони — вірні супутники юнаків і дівчат, тих, хто виконує найпочесніше доручення партії і народу — буде, буде і буде.

А пісня все шириться і шириться. Вона захоплює всіх. Та ось зал стихає. Бурхливими, тривалими оплесками зустрічають учасники наради президента і товаришів Л. І. Брежнєва, М. Г. Ігнатова, Ф. Р. Козлова, О. М. Косигіна, А. І. Мікояна, Н. А. Мухітдінова, М. А. Суслова, К. О. Фурцевой, П. М. Поспелова, В. В. Гришина, члена Президії Верховної Ради СРСР К. Є. Ворошилова, визначних новаторів виробництва, якими по праву пишається радянський народ. Наряду коротким вступним словом відкриває перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов.

Учасники наради одностайно обирають почесну президію в складі Президії ЦК КПРС на чолі з товаришем М. С. Хрущовим. У залі — бурхливі, тривалі оплески.

Приймається порядок денний: Завдання молодих будівельників по нарощуванню темпів спорудження найважливіших підприємств промисловості і транспорту і достроковому виконанню завдань семирічного плану.

Слово для зачитування Привітання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу Всесоюзній нараді молодих будівельників надається членові Президії ЦК КПРС, секретареві ЦК КПРС товаришеві Ф. Р. Козлову. Всі присутні з великою увагою вислухають його. Знову лунають бурхливі оплески.

З доповіддю виступив голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР у справах будівництва І. О. Гришманов.

МАСШТАБИ НАШОГО ЗРОСТАННЯ ГРАНДІОЗНІ

Немає дня, щоб до ладу діючих не вступали гіганти металургії й енергетики, хімічної індустрії і машинобудування, підприємства по виробництву товарів широкого споживання, житлові будинки, школи, лікарні, дитячі заклади і багато, багато іншого. Прокладаються нові залізниці і шосейні шляхи, нафто- і газопроводи.

Масштаби нашого зростання справді грандіозні. Нагадаємо, що в цьому семиріччі на дальший розвиток народного господарства направляється стільки коштів, скільки було вкладено за всі роки Радянської влади. Досить сказати, що за перші два роки семиріччя щороку в народне господарство нашої країни вкладалося близько 29 мільярдів карбованців (у нових грошах), або у 18 раз більше, ніж у роки першої п'ятиріччя. За два минулих роки план будівельно-монтажних робіт було виконано на 1,2 мільярда карбованців більше, ніж намічалось контрольними цифрами семиріччя. Тільки в минулому році було збудовано і введено в дію чотири доменні печі, вісім мартенівських і п'ять електросталеплавильних печей, шість прокатних станів. Став до ладу діючих підприємств Південний гірничозбагачувальний комбінат № 2. Видали першу продукцію Рязанський, Барнаульський і Енгельський заводи штучного волокна, завод синтетичного каучуку в Башкирії і багато інших.

Цю картину будівельних робіт у нашій країні намалював перед учасниками наради голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР у справах будівництва І. О. Гришманов. Говорячи про завдання молодих будівельників по нарощуванню темпів спорудження найважливіших підприємств промисловості, транспорту, достроковому виконанню завдань семирічного плану, доповідач навів і ряд інших прикладів, що характеризують той вклад, який вносять будівельники в здійснення семирічного плану. Прокладено газопроводи: Дашава — Мінськ, Джаржак — Бухара — Самарканд — Ташкент. Споруджено понад 1400 кілометрів нових і електрифіковано 2300 кілометрів залізничних колій. Введено в дію 13 нових теплових

електростанцій. Будівники Сталінградської ГЕС достроково, на один рік, завершили спорудження найбільшої в світі гідроелектростанції. Кременчуцьку ГЕС введено в експлуатацію на повну потужність на два роки раніше встановленого строку.

Яскравим проявом піклування партії і уряду про народне благо є всезростаючі темпи житлового і культурно-побутового будівництва. В містах і робітничих селищах з початку семиріччя споруджено житлових будинків загальною площею понад 165 мільйонів квадратних метрів, або 4 мільйони 600 тисяч квартир. Це, приблизно, стільки, скільки становив увесь міський житловий фонд до революційної Росії. Крім того, в сільській місцевості колгоспники та сільська інтелігенція за ці роки спорудили понад 1 мільйон 400 тисяч житлових будинків. Уже тепер Радянський Союз займає перше місце в світі за кількістю споруджуваних квартир на кожну тисячу жителів.

За останні роки проведено ряд важливих заходів для поліпшення будівельної справи, що дало змогу наблизити характер її виробництва до промислового. Міняється її технологія. Будівельні площадки дедалі більше перетворюються в монтажні, де будинки і споруди зводяться з деталей і вузлів заводського виготовлення. Залізобетон став основою індустріалізації будівельного виробництва.

З ЗАПАЛОМ, ЕНТУЗІАЗМОМ КОМСОМОЛЬСЬКИМ СЕРЦЕМ

У здійснення величезного розмаху будівельних робіт свій гідний вклад внесла молодь. Юнаки і дівчата продовжують славні традиції будівельників Волхова і Дніпрогесу, Магнітки і Кузнецька, Комсомольська-на-Амурі і Березників, інших будов перших п'ятирічок. Комсомольці і комсомолки наших днів ідуть прославленими шляхами своїх батьків і матерів. З запалом, з ентузіазмом відгукнулася молодь на заклик Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР — виділити з-поміж себе 400—500 тисяч чоловік, здатних взятися за спорудження нових промислових підприємств, залізниць. На найважливіші будови Сходу, Сибіру, Півночі і

(Продовження на 2-й стор.).

(Продовження).

Донбасу за комсомольськими путівками поїхали юнаки і дівчата з усіх кішців країни.

Наш народ з вдячністю відзначає трудові подвиги першого загону молоді на будівництві Волзької гідроелектростанції імені В. І. Леніна, лінії електропередачі Іркутськ — Братськ, Сталінград — Москва, залізничі Сталінськ — Абакан, заводів залізобетонних конструкцій і деталей. Прокладено газові магістралі Ставрополь — Ленінград, Саратов — Горький. Нові виробничі об'єкти введено в дію на будовах хімічної і металургійної промисловості, в інших галузях народного господарства. Попад 40 тисяч молодих патріотів України з честю виконали завдання Комуністичної партії. З їх участю в небагато короткі строки збудовано 37 нових вугільних шахт.

Говорячи про чудовий рух за комуністичну працю, доповідач називає імена тих, хто прославив себе на будівництві. Це — бригада комуністичної праці, очолювана Героєм Соціалістичної Праці Миколою Мануйловичем, яка бере участь у спорудженні заводу синтетичного каучуку біля Куйбишева, це і комсомольсько-молодіжні бригади комуністичної праці, очолювані Олексієм Чернецьким (Сталінградський нафтопереробний завод), Миколою Кахно (Белоярська атомна електростанція), Миколою Куликовим (Ленінградське метро), Володимиром Казмерчуком (Братська ГЕС), Віктором Кулюкніним (трест «Сибметалургбуд»), Володимиром Снегирьовим (трест «Кемеровіхбуд»), Анатолієм Гушей (Поліський нафтопереробний завод), Германом Ламочкіним (Головмосбуд) та багато інших бригад. На ці передові колективи покликані рівнятися всі молоді будівельники. На них треба тримати рівняння в соціалістичному змаганні.

У доповіді — цікаве порівняння: збудовані комсомольцями домни дають тепер у два рази більше металу, ніж вся дореволюційна Росія. Руками молоді електрифіковано стільки залізниць, скільки в усіх інших країнах світу в 1958 році.

ІНІЦІАТИВА, ДУХ ТВОРЧОСТІ, БОЙОВЕ ЗАВ'ЯТТЯ

Героїчні трудові діла здійснює наш сучасник, молода радянська людина 60-х років! Девізом молоді стали чудові рядки Володимира Маяковського: «Комунізм — це молодість світу, і його будувати молоді!». Молодь приносить на будову сміливу ініціативу, дух творчості і бойового зав'язання.

У 1960—1961 роках комсомол взяв шефство над будівництвом 145 найважливіших підприємств і об'єктів. З потужностей цих підприємств має бути одержано мільйони тонн залізної руди, цементу, прокату, тисячі тонн штучного волокна. Але це ще не все. Радянська молодь зобов'язана збудувати 3600 кілометрів і електрифікувати чотири тисячі кілометрів залізниць, прокласти 2500 кілометрів нафто- і газопроводів.

Небувале трудове піднесення, що паує серед посланців комсомолу, в поєднанні з досвідом кадрових робітників дає чудові плоди. На ударних комсомольських будовах широко розгорнулось бойове змагання молодіжних колективів за скорочення строків і високу якість будівельно-монтажних робіт. Воно почалося з тресту «Магнітобуд» з ініціативи комплексної комсомольсько-молодіжної бригади тов. Бутяєва, яка працювала на будівництві стана «2500».

Великих успіхів добились молоді будівельники Іркутської області. Тут з ініціативи комсомольців почато похід за створення «Іркутського комсомольського цементного заводу». Так молодь області образно назвала своє зобов'язання — зекономити стільки цементу, скільки його виробляє цементний завод середньої потужності. Всілякої підтримки заслуговує ініціатива молоді Західно-Сибірського металургійного заводу — комсомольсько-молодіжної бригади комуністичної праці Миколи Курішева. Це значить, що колектив узав зобов'язання працювати строго за технічними умовами, наближаючись до мінімальних меж.

У своїй доповіді І. О. Грешманов сплинувся на діяльність комсомольських штабів, які сприяють спорудженню всесоюзних ударних комсомольських будов. Діяльність штабу по контролю за ходом будівництва першої черги найбільшого в Європі безперервного тонколист-

тового прокатного стана «1700» сприяла закінченню будівництва в рекордно короткий строк — за 15 місяців. Світова практика не знає подібних прикладів швидкісного будівництва прокатних станів!

ЩОДНЯ—78 МІЛЬЙОНІВ КАРБОВАНЦІВ

Однією з особливостей семірічного плану є величезний, небагачений навіть в умовах нашої країни, розмах капітальних робіт в усіх галузях народного господарства. Щодня в семіріччі ми повинні в середньому освоювати близько 78 мільйонів карбованців. Вдумайтеся в цю цифру, товариші! Це рівноцінне тому, що ми щодня створюємо новий нафтопереробний завод середньої потужності, два хімічні заводи, або споруджуємо 700 тисяч квадратних метрів житла. Такий порівняльний масштаб розмаху нашого будівництва лише за одну добу.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР, враховуючи успішний виконання плану розвитку народного господарства за 1959—1960 роки і виявлені при цьому нові резерви, вирішили в роки семіріччя, що залишилися, збільшити обсяг капітальних вкладень. Це насамперед стосується сільського господарства і коліканих обслуговувати його галузей промисловості, виробництва будівельних матеріалів, товарів народного споживання.

Доповідач докладно говорить про завдання будівельників в 1961—1965 роки. Серед найважливіших будов — 38 чорної металургії. В цьому році намічено ввести до ладу п'ять доменних і 19 мартенівських печей, 20 прокатних станів, нові потужності, розраховані на щорічний видобуток 40 мільйонів тонн залізної руди. Потужність електростанцій збільшаться на 7,8 мільйона кіловат. Почнеться будівництво енергетичних підприємств загальною потужністю 15,5 мільйона кіловат. Серед найважливіших енергетичних будов — Братська ГЕС, де треба ввести в дію чотири перших агрегати, Красноярська ГЕС, Конаковська, Кучурганська, Том-Усінська, Литовська, Криворізька, Ермаковська і Беловська теплові електростанції. Розгорнеться будівництво Нурекської гідроелектростанції в Таджикистані, про величезне значення якої говорив М. С. Хрущов на січневому Пленумі ЦК КПРС.

Треба вітати рішення ЦК ВЛКСМ про направлення у цьому році за громадським закликком 20 тисяч юнаків і дівчат на спорудження найважливіших транспортних будов Уралу, Сибіру, Казахстану і Півночі.

ШИРШЕ ДОРОГУ ПРОГРЕСИВНИМ МЕТОДАМ ПРАЦІ!

Серед молодих будівельників розгорілося змагання за дострокове виконання річних планів, за гідну зустріч XXII з'їзду партії. Треба розв'язати головне завдання — виконати план, скоротити строки спорудження об'єктів, підвищити якість робіт, знизити їх вартість.

Якщо всі наші будівельні організації працюватимуть на рівні таких колективів, як трести «Череповецьметалургбуд», «Магнітобуд» і «Тагілбуд», а також ленінградських домобудівників, ініціатива і досвід яких були схвалені ЦК КПРС і Радою Міністрів СРСР, і якщо всі підприємства промисловості будівельних матеріалів доб'ються такого зйому продукції, як Миколаївський цементний, Новоросійський шиферний і Московський завод залізобетонних виробів № 5, а всі бригади досягнуть таких високих показників, як бригади товаришів Шаповалова, Кулюкіна, Галенка, Масленникова, можна буде набагато підвищити темпи будівництва, прискорити введення в дію виробничих потужностей, достроково виконати завдання семірічного плану. Необхідно широко пропитувати досвід передових, використовувати їх уміння чітко організувати проведення робіт і працю. Молодь повинна повести рішучу боротьбу з усіма хибами, за все те, що полегшує працю і робить її більш продуктивною. Боротьба за відмінно збудовані промислові підприємства, житлові будинки, школи, дитячі лікувальні заклади повинна стати кровною справою кожного комсомольця, кожного молодого будівельника. Заклик «Будувати швидко й економічно» означає одночасно «будувати доботно».

НЕ ШКОДУЮЧИ СИЛ ТА ЕНЕРГІЇ

Для того, щоб будувати індустріальними методами, будувати швидко й добре, треба мати все більше й більше цементу, збірних конструкцій і деталей, а також високоякісних заповнювачів бе-

тону, ефективних теплоізоляційних і опоряджувальних матеріалів. Розширення цементної промисловості дасть можливість успішно розв'язати питання нарощування потужностей по заводському виробництву збірного залізобетону, і в першу чергу конструкцій для промислових будинків, великопанельного домобудування.

Буде добре, каже доповідач, якщо комсомол, наша молодь візьмуть шефство над будівництвом заводів збірного залізобетону для промислових, житлово-побутових цілей. Адже так було тоді, коли в нашій країні тільки ще створювалась промисловість збірного залізобетону.

Вчитися, оволодівати майстерністю — бойове завдання молодих будівельників. Треба зробити все для того, щоб забезпечити будівельникам можливість удосконалювати знання, розширяти політичний і культурний кругозір. Слід розв'язувати молоді, що справжня героїка наших днів — це боротьба за збільшення виробництва матеріальних благ, за більшу кількість і кращу якість виробленої продукції.

«Великі завдання перетворення суспільства, — говорив товариш М. С. Хрущов, — вимагають від молоді великих знань, умільних рук, гарячого серця. Любов до праці для загального блага, беззавітна віданість комунізму — це свята святых, закон життя для тих, кому припало щастя продовжити і завершити революційну справу старших поколінь».

Хай же ці мудрі слова Першого секретаря ЦК нашої партії М. С. Хрущова будуть провідною зіркою молодим будівельникам, які сьогодні разом з усім радянським народом стали на трудову вахту на честь XXII з'їзду Комуністичної партії.

ЦЕ ВЕЛИКЕ ЩАСТЯ— БУДУВАТИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Першим піднімається на трибуну один з тих, про кого учасники наради тільки-но співали натхненну пісню. Це покоритель Ангари, прославлений машиніст портального крана з будівництва Братської ГЕС Юрій Лангада.

— З величезним піднесенням, — заявив він, — ми щойно заслухали привітання Центрального Комітету Комуністичної партії. Спасибі тобі, партіє, за похвалу. А ми будь-яке завдання виконаємо з честю.

Демобілізований воїн Юрій Лангада поїхав з Ленінграда туди, де важче, де потрібні гарячі серця і дужі руки. В травні 1959 року почав працювати його екіпаж. А вже у вересні 1960 року молоді ентузіасти в співдружності з бригадою будівельників встановили світовий рекорд укладання бетону: 558 кубометрів за 6 годин! Юрій Лангада розповідає про діла і життя своїх товаришів. Але найбільше він хоче, щоб якнайбільше будівельників оволоділи передовими методами праці, щоб швидше збудувати енергетичний велетень на Ангари.

— Це велике щастя будувати для людей, — схвильовано каже крановщик. — І не випадково, що наші ударні комсомольські будови як магніт притягають сотні юнаків і дівчат. Усім хочеться туди, де важче.

Так само за велінням серця поїхав на будову Володимир Литвин — нині бригадир комплексної бригади тресту «Криворіжжябуд», — йому 24 роки. Почав працювати він у тресті два роки тому як інструктор виробничого навчання, підготував за три місяці більш як 40 молодих будівельників-мулярів. Юнак розповідає, як споруджував Ново-Криворізький гірничозбагачувальний комбінат імені Ленінського комсомолу, як його бригада перейшла на будівництво Південного гірничозбагачувального комбінату № 2. Перед очима тих, хто сидить у залі, немовби постає панорама цих будов, де комсомольці, молодь сміливо брали один рубіж за одним. Багато, дуже багато було труднощів, але юні не лякались їх. Кожний з них розумів, що він вносить свій вклад у загальну народну справу.

Болота. Хмари мовби, а взимку глибокі сніги і мороз у 40—50 градусів. У таких умовах доводиться працювати будівельникам залізничі Абакан — Тайшет.

— Але ніякий мороз не може остудити вогонь гарячих комсомольських сердець, — заявив Геннадій Люляев — член комсомольсько-молодіжної бригади будівельно-монтажного поїзда 159. Юнак, який приїхав на будову з Раменського району Московської області, став її ентузіастом. З якою радістю говорить Геннадій про перші станції і роз'їзди, що з'явилися на лінії, де ще недавно стояли палатки.

Г. Люляев сердечно дякує піонерам країни, які збирали брутх для залізничі, і заявляє, що міст через ріку Єнісей

будівники вирішили назвати Пюнерським. Будівник висловлює ряд критичних зауважень на адресу Міністерства транспортної будівництва за те, що воно недостатньо постачає їм усе необхідне.

БУДУЄМО НОВІ МІСТА

— Я пишаюся своїми хлопцями і дівчатами, — каже бригадир малярів будівельного тресту з Комсомольська-на-Амурі Людмила Рязанцева, — пишаюся тим, що ми працюємо в місті, яке вважається батьком комсомольських новобудов, що будують нові міста. А молодший брат прославленого Комсомольська — майбутнє місто хіміків Амурськ — буде збудований молоддю ще швидшими темпами. Містечка ще немає на карті, але воно існує. Тільки в цьому році спорудимо тут 15 тисяч квадратних метрів житлової площі. Ось наші комсомольські темпи!

Людмила говорить про те, що серед будівельників 80 процентів молоді, розповідає про своїх подруг по бригаді комуністичної праці. Всі вони не тільки набагато перевиконують виробничі завдання, але й вчаться в інститутах, технікумах, гуртках, школах.

Я і сама вчусь, каже вона, на четвертому курсі політехнічного інституту, який ми будували своєю бригадою. Як це приємно! Нехай зі мною поспорять будівельники — найпочесніша на землі професія.

Вона закликає молодь, яка працює в проектних інститутах, своєчасно готувати технічну документацію, взяти під свій контроль цю важливу справу.

Тисячі кілометрів відокремлюють будову Людмили Рязанцевої від міста, де працює інший промовець майстер тресту «Печенганікельбуд» Євген Білов. Але роблять вони одну славу справу — будують. Євген і його друзі з власної ініціативи приїхали в країну білої безмовності, як її називали раніше, — на Кольський півострів. Не в легких умовах довелося працювати молодим ентузіастам, але вони подолали всі труднощі.

— За чотири роки, — каже Євген Білов, — ми збудували 10 тисяч квадратних метрів житлової площі, причому наші квартали, мені здається, не гірші, ніж столичні в Черемушках, а поляризу ніч, яка триває у нас півроку, ми мало помічаємо — все залите електричним світлом.

Промовець докладно розповідає про свою бригаду комуністичної праці — про дружбу, навчання, відпочинок. Захворів бетоняр Юрій Прудов — Володя Петров працював за нього зайву зміну, сталося нещастя — зламав ногу Миша Мальков — члени бригади ходили в лікарню, підтримували товариша. Тепер він швидко поправляється. Маленький поки що клуб. Це просто барак, але будівельники знають — спорудять вони такий, який треба.

Справедливо говорять промовець, що багато молодих робітників мають середню освіту. Багато вступили до заочних інститутів. І тут виникають труднощі: немає консультативного пункту. Він звертається з проською до Міністерства вищої освіти створити у них на будові філіал вищого навчального закладу.

Про це ж говорить і Вілен Жадаєв — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Солігорського калійного комбінату в Білорусії.

— Коли ми закладали влітку 1958 року в глушину перші камені нашого підприємства, у нас було лише сім комсомольців. Тепер нас багато, — з гордістю заявляє промовець. — Замість палаток у нас вулиця Ленінського комсомолу, Будівельників.

БУДУВАТИ КРАЩЕ, ДЕШЕВШЕ, ШВИДШЕ

На трибуні член комплексної комсомольсько-молодіжної бригади тресту «Кемеровіхбуд» Віктор Рассомакін. Він — не корінний сибіряк. У 1958 році приїхав курський хлопчина в Сибір. Тепер його бригада будує комплексний цех капролатаму — 14 нових корпусів по виробництву сировини для синтетичного волокна.

— Ми прагнемо споруджувати підприємства краще, дешевше, швидше, — каже він, — працювати так, щоб штучні тканини з кемеровської маркою прославились по всій країні.

Віктор Рассомакін говорить про те, як їх молодь вчиться господарювати по комуністичному. На будівництві кожного корпусу є контрольний комсомольський пост. Наприклад, наша бригада, розповідає Віктор, при спорудженні фундаменту головного корпусу зекономила тисячу карбованців. А коли ком-

(Продовження на 3-й стор.)

Будівельник ЦЕ ЗВУЧИТЬ ГОРДО!

ВСЕСОЮЗНА НАРАДА МОЛОДИХ БУДІВЕЛЬНИКІВ

(Закінчення).

РРФСР про якнайшвидшу його присилку устаткування.

— Є у нас претензії і до керівництва свого тресту, — каже Володимир Астахов. — Наші електрозварювачі працюють дуже добре, а ось коли два-три зварювальних агрегати вийдуть з ладу — весь монтаж зупиняється. Треба, щоб постачання техніки будівельникам було безперебійним.

І знову обзеребіть проєктувальників. Секретар комітету комсомолу Кіровоградського алюмінієвого заводу (Азербайджанська РСР) Жогу Новрузов каже, що столичний Інститут «Променергопроект» протягом усього минулого року, незважаючи на нагадування і вимоги, так і не видав будівникам необхідної технічної документації для теплоенергоцентралі. Проєктувальники Росовського відділення «Промбудпроект» видають документацію з великим запізненням і без усякої послідовності.

— А скільки непотрібного клопоту завдали нам поставщики устаткування, каже далі Жогу Новрузов. — Викликає обурення безтурботність товаришів з Уралхіммашу та інших підприємств, які зірвали торік поставки контактних апаратів для сірчаноокислотного цеху. Чи не час подумати про те, щоб відмовитися від такого поганого порядку поставок устаткування?

І справді, чимало недоліків, а часом серйозних хиб є в роботі тих організацій, які проєктують, забезпечують будівельників матеріалами, устаткуванням, технікою, в роботі тих, хто виробляє будівельні матеріали. Про це говорили головний інженер будівництва цементного заводу «Пунане-Кунда» Естонської РСР Карл Рятсеп, секретар комсомольської організації будівництва Кочканарського гірничозбагачувального комбінату Свердловської області Віктор Горкачов, бригадир будівельного управління № 2 будтресту № 1 Мінська Тимофій Фандо, член комсомольсько-молодіжної бригади головного ремонтно-будівельного поїзда № 1 тресту «Східсибтрансбуд» Марія Биндюк, монтажник Магнітогорського управління тресту «Уралстальконструкція» Віктор Богачов.

Перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов від імені учасників наради, від імені багатомільйонної армії молодих будівельників заявляє, що радянська молодь у відповідь на привітання ЦК КППРС з честю виконає взяті зобов'язання, всі свої сили, всю енергію молодих сердець віддасть виконанню великих завдань комуністичного будівництва.

— Ми пишаємось, — продовжує С. П. Павлов, — що повагою всього радянського народу користується великий загін молодих будівельників. П'ять років тому партія заклала комсомольців і молодь на новобудови. За ці роки по путівках комсомолу на будови прийшли і мільйон 100 тисяч молодих патріотів, більш як 500 тисяч з них вирушили на освоєння східних і північних районів країни, в два рази збільшилось число будівельників-комсомольців. Тільки за останні два роки на всесоюзних будовах, з найактивнішою участю комсомолу введено 155 великих промислових об'єктів.

Характеризуючи виступи делегатів на нараді, промовець каже, що вони свідчать насамперед про те, що наша молодь палко полюбила професію будівельника. Знаменно, що всі виступи пройняті державним піклуванням про те, щоб будувати швидше, якісніше, дешевше. Тепер ще і ще раз переконаєшся, наскільки мудро зробили наша партія, Центральний Комітет, Микита Сергійович Хрущов, коли на XX з'їзді КППРС вони спрямували увагу комсомолу, нашої молоді на повсякденну практичну участь у господарському та культурному будівництві, довірили комсомолові і молоді розв'язання великих державних завдань.

Докладно охарактеризувавши роботу комсомольських штабів, тов. Павлов сказав, що ця громадська форма залучення до управління виробництвом молодих будівельників цілком виправдала себе. Тепер на ударних комсомольських будовах діє 23 тисячі таких штабів і постів.

Тепер дуже важливо зосередити зусилля молоді на необхідності повсякденного вирободження досягнень кращих колективів будівельників, на пропаганді передового досвіду.

Частина промови була присвячена нашим чудовим дівчатам. Заслужують

схвалення ті комітети комсомолу, які виявляють піклування про дівчат, допомагають їм працювати, підвищувати майстерність, освіту, цікаво і культурно відпочивати, організують школи молодих матерів, ради по доводству.

Широкого розмаху набирає серед молодих будівельників рух за комуністичне ставлення до праці. Тепер у ньому беруть участь 400 тисяч юнаків і дівчат. Комсомольські організації будов повинні всемірно розвивати патріотичне змагання за комуністичну працю.

Партія, Центральний Комітет, Микита Сергійович Хрущов, сказав далі тов. Павлов, палко підтримує усі корисні починання комсомолу. В цьому — велике батьківське піклування і довір'я до нашої молоді, тверда віра Центрального Комітету рідної партії і уряду в силу Ленінського комсомолу.

Визначивши величезну організаторську роль комсомольських організацій, промовець сказав, що не скрізь це розуміють величезні можливості комсомолу. Господарські керівники повинні повсякденно допомагати кожному молодому будівельникові визначати конкретні завдання, створювати всі умови для високопродуктивної роботи. Не перевелись і такі комсомольські керівники, продовжував він, які шефтують «взагалі», багато розглагольовуючи про недоліки, не вживають заходів до практичного і своєчасного їх усунення.

В основу зобов'язань молодих будівельників на честь ХХІІ з'їзду партії, каже тов. Павлов, повинна бути покладена боротьба за перетворення в життя практичних завдань, поставлених у привітання ЦК КППРС. Хай кожна молодіжна бригада, дільниця, будова конкретно підрахують і визначать нові резерви підвищення продуктивності праці, економії коштів і матеріалів, скорочення втрат. Треба зробити все, щоб максимально скоротити строки будівництва комсомольських об'єктів, якнайбільше ввести їх у дію до з'їзду партії.

НА БЛАГО ВІТЧИЗНИ СВОЄЙ

Два незабутніх дні провели молоді будівельники в Московському Кремлі. В залі засідань та інших залах Великого Кремлівського палацу панувала атмосфера дружби, товаришування, ми б сказали, братерства. Яскравим прикладом такої єдності, дружби молодих патріотів буде і будівництво Нурецької ГЕС. Хамід Хамідов, ватажок молоді, з гордістю казав, що на спорудження гідроелектростанції ідуть росіяни, таджикки, узбеки, казахи, українці і грузини. Вони стають пліч-о-пліч, щоб підкорити стихію.

— Дозвольте мені передати наш таджицький «рахмат», — сказав він, — усім молодим робітникам, які випускають і випускатимуть для нас продукцію.

Юнаки і дівчата, охоплені єдиним бажанням будувати швидко, дешево і красиво, виконати й перевиконати завдання семірічного плану, говорили про це прагнення не тільки з трибуни, але й у численних товариських розмовах поза засіданнями. Звичайно, у всіх у них довго залишались в пам'яті полум'яні промови будівельників — снів і дочок різних народів, так само, як і віршоване привітання учнів — майбутніх робітників.

Клячемося партії любимой
Быть верными сынами ей —
Наш труд и силы отдадим мы
На благо Родины своей!

З величезним ентузіазмом, під грім оплесків учасники наради приймають привітання Центрального Комітету КППРС. Одноголосно приймається текст звернення до всіх молодих будівельників, проєктувальників, працівників промисловості будівельних матеріалів, будівельного і шляхового машинобудування.

Наш звіт ми хочемо закінчити словами машиніста баштового крана тресту «Вольськцементбуд» (Саратовська область) Валентини Моткової, в яких дуже просто, але водночас яскраво, з вищерпною повнотою висловлено думки всіх молодих патріотів нашої соціалістичної Вітчизни:

— Для нас праця на благо народу — справа нашої честі, справа всього нашого життя.

З. ХРОВОВА, Б. ЛУК'ЯНОВ,
А. РОМАНОВ, Г. САФРОНОВ,
спеціальні кореспонденти ТАРС.

100-річчя з дня смерті великого українського поета,
революціонера-демократа Т. Г. Шевченка

ВСЕНАРОДНА ЛЮБОВ ДО ГЕНІАЛЬНОГО КОБЗАРЯ

Урочисті збори у Києві

Тарас Григорович Шевченко! Яке дороге і близьке це ім'я українському народові, всім народам-братям Радянського Союзу, всім чесним людям землі.

100 років тому перестало битися серце великого Кобзаря. Але народилося безсмертя справді народного поета, який полум'яним словом кликав усіх людей до свободи, щастя, дружби і миру.

Минули десятиріччя, і український народ, натхненний генієм Леніна під проводом партії комуністів, в тісному єднанні з великим російським та іншими народами своєї Вітчизни, розвив кайдани рабства, засвітив над своєю землею незгасну зірку Жовтня, здобув справжню свободу і радість нового, щасливого життя.

З виключною теплою і сердечністю вшанує світлу пам'ять великого українського поета в день 100-річчя з дня його смерті все прогресивне людство. Ця дата за рішенням Всесвітньої Ради Миру широко відзначалась в усіх країнах.

Урочисто відзначили 100-річчя з дня смерті Т. Г. Шевченка трудящі Києва. Увечері, 10 березня, в театрі опери і балету імені Т. Г. Шевченка, відбулись збори представників громадськості столиці України.

Присутні тепло зустріли появу в президії товаришів М. С. Гречухи, О. І. Іващенко, І. П. Казанця, Н. Т. Кальченка, Д. С. Коротченка, М. В. Підгорного, І. С. Сеніна, В. В. Щербинського, М. Д. Бубновського, А. Д. Скаби, П. Ю. Шелеста, членів Урядового республіканського шевченківського комітету, членів бюро Київського обкому і міськкому партії, визначних діячів української культури, знатних трудівників України, численних гостей з братніх республік, що прибули для участі у вшануванні пам'яті великого Кобзаря.

Відкриваючи урочисті збори голова Урядового республіканського шевченківського комітету М. П. Бажан говорить:

Серед найкращих своїх імен людство називає ім'я великого сина України — Тараса Григоровича Шевченка, непримиренного борця проти рабства, несправедливості і неправди, проти соціального і національного гноблення. Натхнено і урочисто вшанує в ці дні геніального поета трудящі Радянського Союзу — особливо народ Радянської України.

Тов. Бажан підкреслює, що Т. Г. Шевченко був співцем братерства народів, співцем вселюдської боротьби за свободу. Шевченкова поезія — святиня і скарб всього людства, але найбільшою святинєю і незрів-

☆ ☆

Позавчора у Кіровограді в приміщенні Українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького відбувся урочистий вечір, присвячений 100-річчю з дня смерті видатного українського поета-демократа Тараса Григоровича Шевченка.

З доповіддю «Т. Г. Шевченко — геніальний син українського народу» виступив кандидат філологічних наук А. П. Бойчук.

Для присутніх на вечорі артисти театру показали свою нову виставу — драму М. Кропивницького «Невольник», створену за мотивами поеми Т. Г. Шевченка «Сліпий».

українського скарбом вона є для українського радянського народу і для всіх радянських народів-братів. Біля 14 мільйонів екземплярів книжок поета видано в світі. Твори його перекладено більш як на 50 мов.

З доповіддю «Великий поет України» виступає поет-академік лауреат Ленінської премії Максим Рильський.

Важко назвати поета, говорити про нього, який би стільки значив у житті свого народу, як Тарас Шевченко. Печать шевченкового духа лежить на всіх ділах і діях, на всіх сторонах суспільного і культурного розвитку українського народу, вона позначала всю нашу історію з середини XIX століття і до 1917 року. Нині, коли після Жовтневої революції український народ разом з усіма народами колишньої царської Росії побудував на своїй землі соціалізм і впевнено йде під керівництвом Комуністичної партії і її Ленінського Центрального Комітету на чолі з товаришем М. С. Хрущовим до берегів комунізму, нині все вище й прекрасне в подвигах народу є ніби втіленням пророчих передчущань і пророчих того, хто бачив у прийдешньому часі коли

Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.

Доповідач говорить, що великі творці не народжуються на камені, що кожне значне суспільне явище, кожна сильна особа повинні мати ґрунт для свого росту. Таким ґрунтом для Шевченка було, насамперед народ, життя народу, його творчість — українські народні пісні та думи. Т. Г. Шевченко — поет народний у тому значенні, як ми говоримо це про Пушкіна, Міцкевича, Беранже, Петерфі. Тут поняття народний зливається з поняттям національний і вслийкий.

Доповідач підкреслює, що Шевченко всією душою ненавидячи російське самодержавство і царських урядовців, всією душою любив російський народ. Свідчення цьому можна найти і в його поезії, і його листуванні, і в писаних по-російськи щоденнику та повістях.

Т. Г. Шевченко був пристрасним поборником ідеї слов'янського єднання. За нею у поета крилась інша, ширша ідея — ідея дружби всіх народів.

Максим Рильський на яскравих прикладах показує Т. Г. Шевченка як новатора, що вніс в українську літературу передові демократичні ідеї свого часу, реалістичний зміст, революційний дух, кипучу ненависть до гнобителів. Революційність його світогляду пояснюється не тільки тим, що він народився кріпаком і на собі знав весь жах становнича раба, але й тим, що замолоду

жив у Петербурзі, де недавно ще прогрімала гроза декабристського повстання, що розбудило Росію, оберталося серед передової інтелігенції. Його революційність пояснюється, нарешті, і тим, що він був людиною геніальною, що він бачив на століття вперед.

Доповідач відзначає повну ідею солідарність Шевченка з Чернишевським, Добролюбовим та їх однодумцями. Зв'язки Шевченка з ними були високо благодотвірними і для нього і для них. Шевченку близькою була гнівна поезія Міцкевича, він мав безпосередні зв'язки з польськими революційними колами.

І це світле майбутнє, говорить наприкінці т. Рильський, стало величною дійсністю радянських людей, яка радує, окриляє робітників, колгоспників, інтелігенцію України, як і всіх трудящих нашої соціалістичної Вітчизни. Тарас Шевченко живе не тільки в серцях свого народу, він живе в серцях усіх народів-братів, він живе і вічно житиме в серцях чесних людей усього світу.

На зборах було оголошено телеграму, що надійшла від Секретаріату Всесвітньої Ради Миру.

Учасників зборів палко вітав секретар правління Спілки письменників СРСР Г. М. Марков.

Після урочистих зборів відбувся великий концерт.

10 березня біля величного пам'ятника Т. Г. Шевченку, що височить в парку навпроти державного університету, який носить ім'я геніального поета, були покладені численні вінки. Величезний вінок поклали біля постаменту пам'ятника керівники Комуністичної партії і Уряду України.

ХРОНІКА

Президія Верховної Ради Української РСР увільнила тов. Гречуху М. С. від обов'язків заступника Голови Ради Міністрів Української РСР.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Для дітей: «181-й не відповідає». Початок о 10 год. 11 год. 50 хв. ранку. «Шибеник». Початок о 1 год. 40 хв., 3 год. 30 хв. дня, 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв., 10 год. 10 хв. вечора. Додаткові фільми: «Яким він буде», «Морські шляхи України». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «МІР». «Обережно, бабусю!». Початок о 9 год. 40 хв., 11 год. 30 хв. ранку, 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня, 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв., 10 год. 10 хв. вечора. Додаткові фільми: «Яким він буде», «Морські шляхи України». Початок о 9 год. 20 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВШАЩЕ». «Рижик». Початок о 10 год. 11 год. 50 хв. ранку, 1 год. 40 хв., 3 год. 30 хв. дня, 5 год. 20 хв., 7 год. 20 хв., 10 год. вечора. Додаткові фільми: «Дружба і братерство великих народів», «На нові подвиги». Початок о 9 год. 10 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Художній фільм «Людина з поїзда». Початок о 9 год. 10 год. 50 хв. вечора. Хронікальні фільми: «Будні цирку», «Новини дня», «Радянська Україна», «Радянський спорт». Початок сеансів з 10 год. ранку.